Hermed er udsendt i Grafodans nytårsserie:

1. Om kunstens ydre og indre. AF JØRGEN BRYNJOLF.
2. Provinser. Digte og fotografier. AF PER HØJHOLT.
3. Ukendte selvfølgeligheder om maleri. AF IMMANUEL IBSEN.
4. Tilstande og bevægelser.
   TEKST AF UFFE HARDER, BILLEDER AF MOGENS BALLE.
5. Min arbejdsbog. AF HENRY HEERUP.
6. En vandring gennem Værløse sogn.
   TEKST AF J. K. SKOV, TRÆSNIT AF SVEND OTTO S.
7. Grundtanker i mit forfatterskab. AF JOHANNES V. JENSEN.
8. Om fødder. AF HARALD HERDAL.
9. Min billedbog. AF JOHS. ØHLENSCHLÆGER.
10. Om direkte kopi. AF IB SPANG OLSEN.
11. Marion, bilder från Östersjön. AF INGVAR BYLUND.
12. De unævnelige. AF TOVE WERNER LARSEN, TEGNINGER AF NULLE ØIGAARD.
13. Grønbenede rørhøns. TEKST OG TEGNINGER AF CLAUS BERING.
14. Markans snit. AF ROBERT DAHLMANN OLSEN.
15. Min identitet. AF ROBERT HUHLE.
16. Rød Grøn Jorn. AF ROBERT DAHLMANN OLSEN.
17. Livets små delikatesser - i Niels Macholms udgave.
    AF JOHAN MØLLER NIELSEN. FOTO: ASGER SESSINGØ.
18. Samklang. AF VAGN OG META MAY HOLMBOE.
19. Islom. TEKST OG TEGNINGER AF JENS ROSING.
20. Natbog fra provinsen. AF FLEMMING QUIST MØLLER.

Forord

INTRODUKTION AF EN REJSEKAMMERAT

Flemming Quist Møller er et langt og besværligt navn. Vi der kender ham plejer derfor at kalde ham ved hans signatur: FQM.

Vi der kender FQM er en broget blanding, fordi FQM selv er en broget blanding – både som menneske og som artist. Han er musiker. Han er filmmand. Han er børnebogsforfatter. Han er tegner. Han er maler. Og af og til viser han sig som skuespiller, sanger og digter.

Hans talent for ballet er derimod et emne der stadig hersker uenighed om i brede kredse.

Selv hører jeg til de medlemmer af FQM's fanklub – som for en stor del består af de mennesker der har arbejdet sammen med ham, og smukkere kompliment kan næppe tænkes! – som kender ham bedst som musiker. Jeg har sammenlagt tilbragt flere måneder på tourné med ham i den danske provins, og dét er en god måde at lære et menneske at kende på: At stå sammen op i Randers kl. 7:00 for at køre til Ålborg og stille instrumenter og højttalere op til formiddags-koncerten kl. 10:00, spille og straks derefter pakke til aftenens koncert i Århus med påfølgende overnatning på Sømands- eller Missions-Hotellet før bilen næste morgen starter mod Odense, kun med ophold på en benzintank der hist og her tilbyder vor tids vandringsmand et Ekstra Blad, en liter pap-juice eller en Yankee Bar til rejsens forsødelse.

FQM er en af disse vandringsmænd, det turnerende folk. Under forskellige orkester-navne har han rejst Danmark rundt de sidste 15 år.

Og når FQM rejser i landet er han – i modsætning til mange musiker-kolleger der tilbringer rejsen halvsovende på bagsædet – uafbrudt *vågen*. Han sér. Han studerer landskabsformer, by-historie, byggestil, dialekter, lokal-kultur –

og ikke mindst sin kæphest: *fugle*. Vel har han sine veltjente congas med i de store grove poser, men de er langtfra hans eneste arbejdsredskab og selskab. Landkortet, kikkerten, notesbogen og pennen er aldrig langt væk.

Og jeg véd ikke om man vil tro det om den nu snart 40-årige FQM, men da *jeg* var på turné med ham virkede det, som om han altid – med usvækket præcision og oplagthed – skulle studere arkitekturen i den lokale domkirke eller sé udstillingen på det lokale kunstmuseum, mens vi andre var på værtshus og slappe af over en pot billard.

Måske er det dét der er det mest karakteristiske ved multi-medmennesket FQM: At han er i stand til at opsuge og udsende, opsuge og udsende, uden tilsyneladende stop. Med passende mellemrum rejser han til udlandet, til sine favorit-udlande i Afrika og Asien og Østeuropa, og samler skitser og indtryk, historier og musikstumper sammen. Hjemme på Christianshavn omsætter han dem til tegnefilm og billedbøger, mens rytmerne spredes over landet på tourneer fra Holstebro til Herlev. Tourneer som dén slags *jeg* kender ham fra, hvor man kommer hjem efter fjorten dage med gennemtævede instrumenter, influenza, sure sokker og uvasket undertøj, *måske* gode minder samt forhåbentlig i hvert fald »dynen« – blandt turnerende musikere et ord for hyren eller honoraret – i sin stærkt medtagne jakkelomme.

I enkelte tilfælde har man mere med: F.eks. et tokroners kiosk-tegnehæfte med en »Natbog fra provinsen«, som disse skitser fra Danmarks diverse små hotelværelser og færge-cafeterier.

Også det er en del af FQM.

Så jeg tror stadig ikke Den Kgl. Ballet skal føle sig alt for sikker.

1826 V., 22/VI/1981
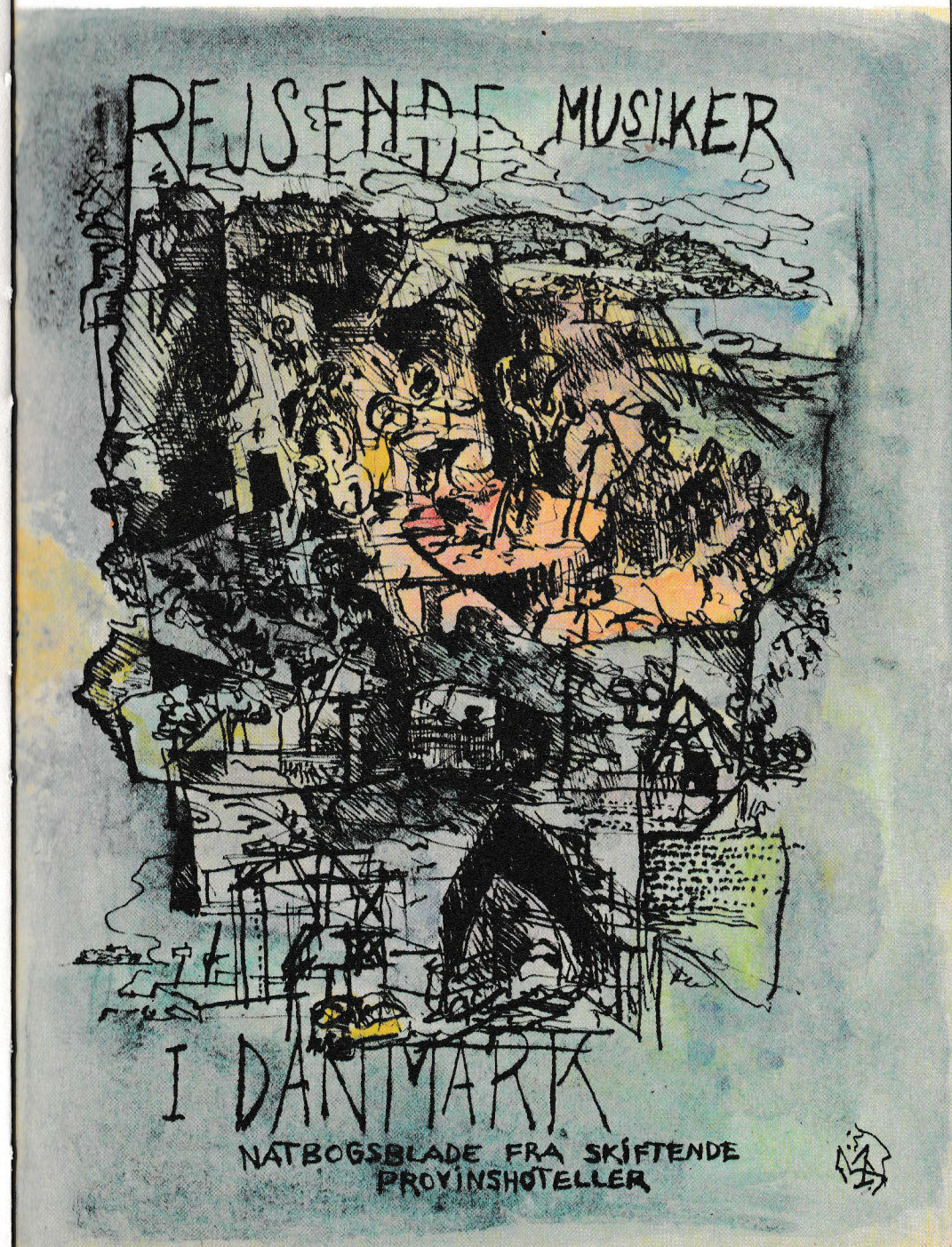
Dan Turèll